

Nr 20.

Av herr **Hagman** i Stockholm m. fl. i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 4, med förslag till lag om arbetstidens begränsning.

Genom proposition nr 4 har Kungl. Maj:t ånyo framlagt förslag till lag om arbetstidens begränsning, i och för behandling av den nu samman kallade urtima riksdagen.

Beträffande denna proposition måste det erkännas, att densamma i flera avseenden innehåller förbättringar av det förslag, som framlades i proposition nr 247 vid innevarande års lagtima riksdag. Men propositionen innehåller i en punkt en försämring, och i andra är den enligt vår mening ännu ej tillfredsställande. Försämringen återfinnes i ingressen till 1 §, där det föreslås, att lagen endast skall gälla för sådana företag, »vari i regel flera än tre arbetare» äro sysselsatta. Ehuru väl det ej klart framgår, huruvida alla företag, som sysselsätta till och med tre arbetare, skola bli oberörda av lagen, anse undertecknade, att en dylik bestämmelse endast är ägnad att medföra förvecklingar av skilda slag. Under åberopande av den motivering i tillämpliga delar, som anfördes i motion nr 399 i andra kammaren vid årets lagtima riksdag, få vi därför hemställa,

att riksdagen ville besluta vidtaga följande förändringar emot vad som föreslagits i Kungl. Maj:ts proposition nr 4:

- 1) att i 1 § orden »i regel flera än tre» må utgå;
- 2) att 1 § punkterna d) och i) må utgå;
- 3) att i 1 § orden »trädgårdsskötsel och» i punkt h) må utgå;
- 4) att 2 § må erhålla följande lydelse:

Såsom arbetare skall vid tillämpningen av denna lag ej räknas disponent, verkställare eller annan befattningshavare i överordnad ställning;

- 5) att 4 § må erhålla följande lydelse:

Arbetare må icke användas till arbete under längre tid än 8 timmar av dygnet eller 48 timmar i veckan, däri inberäknat eventuell väntetid och uppehåll i arbete, måltidsraster oräknade; dock må, därest nyssnämnda begränsning av arbetstiden för vecka icke därigenom överskrides, arbetstiden under veckans fem första söckendagar utsträckas till 8 $\frac{1}{2}$ timmar.

Fortgår arbetet kontinuerligt såväl natt som dag, må arbetstiden, raster däri inräknade, icke överstiga 8 timmar av dygnet eller 48 timmar i veckan, och må nyss angivna begränsningar gälla den genomsnittliga arbetstiden under en tidrymd av två veckor.

- 6) att 5 § må ur lagförslaget utgå;
7) att 15 § må ur lagförslaget utgå;
8) att lagförslagets bestämmelse om lagens giltighet till och med den 31 december 1923 må utgå.

Stockholm den 15 augusti 1919.

Oskar Hagman.

Axel Lindqvist.

Martin Holmström.

Karl Magnusson, Kalmar.

Edv. Johansson i Stockholm